

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 225

NỘI DUNG

- Hỡi xé lòng (ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt) 1
- Con đường đi theo (Thi Chương) 2
- Xuân giải hòa (ĐỒ Mai Đức Vinh) 4
- Lòng thương xót (một thành viên của THL) 5
- Học Tông Huấn (Mt. Vũ) 6
- Tác động thầm lặng (Một cursillista K.33) 7
- Chập chững theo Thầy (Têrêxa Võ thị Cẩm K.38) 8
- Giới thiệu "Di chúc tâm linh của tôi" của Edouardo Bonnin (PT cursillo TGP St. Paul-Minneapolis) 9
- Nhớ về một mùa hè (Nguyễn Đức Thiệp) 11
- Đáp trả ân tình (Thương 1850) 12
- Dâng Mẹ mùa xuân (Nguyễn Đức Thiệp) 13
- Tình bạn (EN # K23) 13
- Chị (MAVTT) 14
- Tôi đã thấy ... (K7) 15

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện

Chúa nhật 12/05/2019 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 09/06/2019 : 14g30 -17g00

Ultreya

Chúa nhật 28/04/2019 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 26/05/2019 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 23/06/2019 : 14g30 -17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne

38 Rue des Épinettes

75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Lá thư Phong Trào

LTS : Anh chị em cursillistas thân mến,

Lá thư Phong trào của bản tin này xin đăng một bài suy niệm của một cursillista đã dự khóa 8. Cursillista đó chính là Đức Tổng giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt. Bài đã được viết cách đây ít năm, nay được gửi đến quý anh chị như một suy niệm cho mùa chay 2019 này.

HÃY XÉ LÒNG

ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt

Mùa Chay được khởi đầu bằng nghi thức xúc tro trên đầu. Nghi thức này bắt nguồn từ truyền thống xa xưa của dân Do Thái. Trong Cựu Ước, mỗi khi muốn tỏ lòng ăn năn hối cải, người Do Thái thường xúc tro trên đầu, ngồi trên đồng tro và mặc áo vải thô hoặc xé áo ra.

Cựu Ước nói nhiều đến tập tục này. Nhưng để nhớ nhất là truyện dân thành Ninivê. Ninivê là một thành phố lớn. Nhưng dân chúng ăn chơi truy lạc, phạm nhiều tội lỗi. Thiên Chúa muốn tiêu diệt thành này. Trước khi phạt, Chúa sai ngôn sứ Giona đến báo động. Nghe vị ngôn sứ này nói Chúa sắp trừng phạt, dân thành sợ hãi bảo nhau bỏ đàng ăn chơi tội lỗi, tha thiết ăn chay cầu nguyện, mặc áo vải thô, ngồi trên đồng tro. Thấy dân chúng có lòng ăn năn sám hối, Chúa đã tha phạt cho thành.

Việc xúc tro và xé áo trước hết nói lên sự buồn phiền đau đớn vì đã phạm nhiều tội lỗi. Tội nhân tự nhận mình không xứng đáng được kính trọng, chỉ xứng đáng với tro bụi như bản, với áo rách tòi tàn, đáng bị khinh miệt, bị chà đạp như cát bụi bên đường.

Việc xúc tro và xé áo cũng làm cho tội nhân ý thức thân phận con người bọt bèo, cuộc đời mau chóng tàn phai như giấc mộng. Đời người như một nắm tro bụi, chỉ một làn gió nhẹ thoảng qua đủ xóa sạch vết tích. Cuộc đời giống như manh áo, hôm qua còn mới đẹp, hôm nay đã cũ kỹ xấu xí, hôm qua còn lạnh lặn, hôm nay đã sờn rách.

Như thế, việc xúc tro và xé áo có một nội dung ý nghĩa rất sâu xa. Nhưng với thời gian, do những cử hành máy móc, các việc này dần dần rơi vào thái độ hình thức bên ngoài. Người ta làm cho qua lần chiếu lệ, chẳng còn có ý thức thống hối. Chính vì thế, ngôn sứ Giôen đã kêu gọi dân chúng: "Hãy ăn chay, khóc lóc, và thống thiết than van.

Hãy xé lòng chứ đừng xé áo" (Ge 2, 12b-13a).

Nghi thức phải diễn tả tâm tình thì việc cử hành mới có ích lợi. Việc xúc tro sẽ vô ích nếu trong lòng ta không dâng lên tâm tình sám hối. Việc xé áo sẽ trở thành giả dối nếu tâm hồn ta không tan nát vì hối hận tội lỗi.

Xúc tro trên đầu không quan trọng bằng xúc tro trong tâm hồn. Hãy xúc tro vào tâm hồn cho tâm hồn xót xa đau đớn vì tội lỗi. Hãy xúc tro vào thói kiêu

CON ĐƯỜNG ĐI THEO

Thi Chương

căng để nó biết hạ mình xuống trong khiêm nhường bé nhỏ. Hãy xúc tro vào thói phô trương để nó biết chìm vào âm thầm nghèo hàn. Hãy xúc tro vào thói hận thù ghen ghét để nó đau đớn vì đã không biết yêu thương. Hãy xúc tro vào những mối chia rẽ bất hoà để tẩy sạch vết thương, hàn gắn tình hiệp nhất. Hãy xúc tro vào tính ích kỷ để nó biết mở ra chia sẻ. Hãy xúc tro vào thói lười biếng để nó tỉnh thức chăm lo việc đạo đức. Xúc tro như thế có khác gì xát muối vào lòng, sẽ gây nên đau đớn xót xa, nhưng sẽ tẩy rửa linh hồn nên trong trắng.

Xé áo chẳng có ích lợi gì nếu ta không xé lòng ra. Lòng ta bấy lâu đã gắn bó với tội lỗi. Tội lỗi ăn sâu dính chặt hầu như trở thành một phần của tâm hồn. Muốn dứt lia tội lỗi, phải xé nó ra. Hãy xé lòng ra khỏi những đam mê dục vọng bất chính. Hãy xé lòng ra khỏi thói tham lam tiền bạc. Hãy xé lòng ra khỏi thói nô lệ danh vọng chức quyền. Hãy xé lòng ra khỏi thói ham mê ăn uống, rượu chè, cờ bạc. Hãy xé lòng ra khỏi thói tự mãn tự tôn. Biết bao thứ đã trở thành thiết thân. Những quan hệ, những tiền bạc của cải, những chức tước danh vị, những thú ăn chơi, những tự ái, những giận hờn, tất cả đã gắn chặt vào đời ta. Giờ đây phải xé nó ra. Đau đớn lắm. Vết thương sẽ nặng lắm. Máu sẽ chảy nhiều lắm. Nhưng khi đã cắt bỏ được hết những ung nhọt độc hại, linh hồn sẽ nhẹ nhàng, trong sạch và lớn mạnh vì được đầy tràn ơn phúc và tình yêu của Chúa.

Lạy Chúa, xin hãy ban thêm sức mạnh cho con, để Mùa Chay năm nay con thực sự biết xúc tro vào tâm hồn, biết xé tâm hồn trong đau đớn vì tội lỗi.

Lạy Chúa, xin đổi mới tâm hồn con. Amen.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG

1. Mỗi lần dự lễ tro, bạn có ý thức ý nghĩa sâu xa của việc xúc tro không ?
2. Mỗi khi mùa Chay về, bạn có quyết tâm đổi mới đời sống không ?
3. Hôm nay nếu phải xúc tro vào tâm hồn, bạn sẽ xúc vào nét xấu nào trong bạn ?
4. Hôm nay nếu phải xé lòng mình, vết thương nào sẽ làm bạn đau đớn nhất. Bạn có dám xé nó ra không ?

Đời người có nhiều con đường phải đi theo để sinh sống, lập nghiệp và danh vọng. Thông thường người ta tìm kiếm và đi chung một con đường, Nhưng tới cuối đường kết quả lại không giống nhau. Vì trên đường đi, mỗi người có cái nhìn rồi đi mỗi cách khác nhau. Đường sinh sống hằng ngày trong đời sống xã hội là của chung mỗi người. Phải xử dụng trong kỷ luật và trật tự. Ăn thừa khôn khéo và bền chí. Giàu sang mấy hồi. Đường trần của đời người nhiều chông gai hiểm trở. Chiến đấu không ngừng mới lướt thắng. Và đường về nước Trời hạnh phúc vĩnh cửu. Rất dễ dàng nếu ai biết đi đúng. Tất cả những con đường hiện có trước mắt. Chọn thể nào cho đúng và đi tới đích theo mời gọi.

GIAN LAO TRÊN ĐƯỜNG TRƯỜNG

Từ khi có con người, người ta phải vất vả lắm mới tìm kiếm đến với nhau được. Lúc ấy chưa có đường xá, phương tiện đi lại không dễ dàng như ngày nay. Con người sinh sống trong hoang địa, rộng mênh mông. Dần dần đi lại gặp nhau bằng những lối tắt, đường mòn và mở rộng thành những con đường, có thứ tự hệ thống lớp lang. Trí óc thông minh nhân loại khám phá và tự kiến tạo những con đường rộng rãi nơi nhiều vùng xa lạ gần nhau. Người ta đến với nhau bằng đường bộ, đường biển và đường trên không. Trước đây người ta tốn rất nhiều thời giờ, cực nhọc nguy hiểm để đi lại. Càng về xưa, người ta mất tới cả tháng hay cả năm mới đi xong quãng đường khoảng hàng ngàn cây số. Ngày nay, chỉ "vèo một cái", người ta đã đến nơi nhanh chóng, an toàn. Cha Đắc Lộ bị trục xuất và rời Việt Nam về Âu Châu từ năm 1645. Ngài phải mất 4 năm đi tàu, đi bộ qua nhiều chặng đường từ Macao tới vùng Vịnh, đến Ba Tư qua Thổ Nhĩ Kỳ mới tới được Ý, năm 1649. Ròng rã mấy năm trời cha vẫn ôm chiếc đầu của thầy Anrê Phú Yên, vị tử đạo đầu tiên, được người giáo dục và chứng kiến tử đạo. Ngày nay từ Sài Gòn qua Paris chưa hết một ngày đã tới nơi. Nhanh kỷ lục và khác biệt.

Hệ thống xa lộ, vận tốc máy bay, hỏa tiễn và tàu thủy càng ngày càng làm cho người ta gần nhau, nhanh tới mức không thể tưởng tượng được. Từ không có lối đi đến làm thành đường, nối liền từng điểm, từng vùng, từng quốc gia, tới liền lục địa. Xe ngựa, xe đạp, xe hơi, xe lửa vận tốc cao là phát minh giúp con người đi nhanh, đỡ mất thời giờ. Khinh khí cầu là khám phá lúc đầu cho con người thoát khỏi mặt đất. Máy bay siêu thanh đã là bước tiến phi thường. Hỏa tiễn đang làm con người mơ ước sống trên các hành tinh, xem có gì mới không. Thời gian di chuyển được rút ngắn. Nhờ đó nhịp độ làm ăn phát triển mau lẹ quá sức không thể tưởng tượng. Việc đi chơi cuối tuần từ Paris qua Tokyo, Hong Kong hay New York không khó khăn gì, lên concorde, vừa mới ngã lưng, đã tới nơi. Khỏe re. Cần đi Londres, lấy TGV Eurostar, đi một lèo qua đường hầm biển Manche là tới ngay. Xe chạy 300 cây số giờ trên đất Pháp và Bỉ, 160 cây số trong đường hầm và 100 cây số trên đất Anh. Từ Paris qua Bruxelles tới Londres chưa đầy ba tiếng đồng hồ. Trước kia đi xe lửa ỳ ạch, đi phà chậm chạp, cả ngày mới tới.

Muốn đạt tới mức đi nhanh như vậy, người đi phải tôn trọng kỷ luật lưu thông. Chạy ẩu, nhanh một phút vượt đèn đỏ, gây tai nạn, có khi thiệt mạng, vào tù. Ít nhất cũng làm cản trở lưu thông và gây rắc rối cho

nhieu người kẹt ở sau. Vụ đình công của SNCF và RATP tại Pháp vào cuối 1995, một ngày làm thiệt hại lên tới 2 tỷ đồng. Con số đáng sợ. Xe đang phong phồng trên xa lộ ra khỏi Paris, xuống miền nam nghỉ hè. Người tài xế sơ ý, vui chuyện ngẫu, quên nhìn bảng chỉ đường, đi lộn, lạc hướng. Mất biết bao nhiêu giờ mới tìm lại được đường cũ muốn đi. Lạc đường trên xa lộ đầu dễ trở lại như đi bộ. Vừa tốn xăng lại mất hết nửa ngày nghỉ vui thú. Trời mùa hè nắng chang chang. Người đi theo bực bội. Lỡ nhiều việc.

Đường danh vọng lại càng khó. Mấy ai chọn đúng đường mình muốn và đạt tới tột đỉnh danh vọng. Học ngành này, đi làm nghề khác. Mình muốn thế này mà chủ bắt làm theo lối khác. Kinh doanh đang phát triển, làm ăn đang lên, bỗng dưng sạt nghiệp vì không đủ sức cạnh tranh. Đang nổi tiếng như sóng cồn, bỗng bị hạ bệ, hất cẳng, người khác thay thế. Ở đời, lên voi xuống chó là thường. Làm chủ con đường mình chọn, là thành công quá nửa.

LƯU LẠC NƠI DƯƠNG GIAN

Chịu phép thánh tẩy, người tín hữu là con Thiên Chúa. Đặc ân Chúa ban cho. Sống và theo con đường của ánh sáng Tin Mừng. Từ đó và ham muốn của con người làm trở ngại rất nhiều trên đường dương thế trần gian. Để cho toàn nhiệm vụ là con Thiên Chúa và là anh em với nhau, cần chiến đấu quyết liệt và liên tục. Đôi khi lo lắng, con vẫn là con. Con có lạc đường, Cha vẫn rộng tay dẫn đưa và đón con trở về. Khó khăn trần gian làm nhiều người tuyệt vọng, chán chường. Hết tự tin và đặt tin tưởng vào thụ tạo vật chất, tướng số, giáo phái, tà thuyết. Những lần lạc hướng, mất lối đi, dù gay go máu. Ta nghi ngờ Chúa bỏ? Không. Chúa không bao giờ bỏ, vẫn bên ta cùng đi, nâng đỡ từng bước. Ta mệt mỏi Chúa dìu tay. Ta té ngã Chúa nâng lên. Ta chùn chân cần nghỉ, Chúa kiếm tạm chỗ. Và cả hai cùng đi đến cùng đích.

Khi được bổ làm cha sở Ars, năm 32 tuổi (1818), thánh Gioan Maria Vianney lạc đường trên đường đi nhận xứ mới, chưa được 230 dặm. Cha phải đi bộ một quãng đường dài trên 30 cây số. Nhờ có cậu bé chặn cừu chỉ đường, cha tới nơi an toàn. Tới cửa nhà xứ, cha chân thành cám ơn chú bé và nhỏ nhẹ nói: "Con ạ, nhờ con chỉ đường, cha đã tới họ Ars. Cha sẽ chỉ con đường về nước Trời".

Trên đường Emmaus, hai môn đệ tưởng Chúa đã chết và không sống lại. Họ thất vọng trở về làng, mất niềm tin. Lúc ấy Chúa đến gần và cùng đi với hai môn đệ và cùng bẻ bánh nhắc lại cử chỉ đầy yêu thương (x.Lc.24,13-35). Chúng ta cũng vậy, trên nẻo đường trần gian, cần khôn ngoan hơn để nhận ra Chúa. Chúa ở ngay bên, nhiều khi vô tình, hay có ngoảnh mặt làm ngơ:

"Biết mấy lúc chúng ta đi trong cuộc sống mỗi ngày... trên via hè... trên đường về... khắp phố phường... đã gặp Ngài, nhưng chẳng biết Ngài... Ấy những lúc chúng ta không trông thấy Ngài trong những kẻ nghèo đói... Ấy những lúc chúng ta vô tâm không để ý Ngài, người ăn xin hèn yếu... người lao công cùng đi và người phu xe gầy vai" (Thành tâm – Trên đường Emmau)

Trên đường Damas, Phaolô bị té ngựa và khi thức tỉnh. Nghe lời cảnh cáo của Chúa. Phaolô thưa ngay: "Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?" Phaolô hoàn toàn nhìn nhận quá khứ trở lại với Chúa và suốt đời phục vụ trong việc rao giảng Tin Mừng cho dân ngoại (x.TDCV, 9, 1-19). Phaolô bỏ người cũ, thành người mới (Eph. 4, 22-24) mặc lấy chính Chúa Kytô (Rm, 13, 4) và chỉ sống cho mình Chúa Kytô (Col 3,11).

TIẾN VỀ NƯỚC TRỜI HẰNG SỐNG

Trong suốt cuộc hành trình theo Chúa Giêsu giảng đạo, tới những ngày cuối, các tông đồ vẫn chưa nhận ra rõ Ngài là ai. Chúa loan báo sẽ đi trước dọn chỗ cho các môn đệ. Các môn đệ vẫn hoang mang; Tông đồ Tôma, con người đa nghi hỏi Chúa: "Chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao biết đường nào mà đi?" Chúa trấn an và nói các môn đệ đặt trọn niềm tin tưởng vào Chúa và quả quyết: "Chính thầy là đường, là sự thật và là sự sống". Và Chúa chỉ hướng đi cho các môn đệ: "Nếu các con yêu mến Thầy, hãy tuân giữ giới răn Thầy". An ủi hơn nữa với lời hứa: "Thầy không bỏ các con mồ côi, và sẽ trở lại với các con" (x.Ga. 14, 1-18).

Muốn đi theo đúng đường Chúa muốn là sống trong khuôn khổ Giáo Hội. Giữ điều luật Chúa truyền. Qua Giáo Hội chúng ta đến với Chúa. Sống không luật pháp ngoài xã hội, sẽ bị trừng phạt hay tù đày. Không theo luật Chúa là không đi đúng đường về nước Trời.

Thánh Martinô Thọ (Bùi Chu, 1787-1840) là viên thu thuế trong làng. Thấy việc thu thuế hay lem nhem, ít công minh, ông xin thôi việc. Ông thường khuyên các con: "Sống công bằng chưa đủ, phải có lòng bác ái. Luôn giữ theo đúng luật Chúa, đừng phạm tội chỉ vì muốn làm đẹp lòng người khác". Ông sống rất siêng năng bằng nghề ươm tơ nuôi tằm và rộng rãi với người nghèo. Không bao giờ ông để người nghèo đến với ông ra về tay không, mà không có gì ăn. Khi con cái đi vắng, ông mời họ ăn cơm chung. Con ở nhà thì ông bắt chúng chia bớt phần cơm và áo mặc cho họ. Biết bao nhiêu người như Thánh Thọ, sống theo đường Chúa vạch ra: yêu Chúa và yêu người. Ngày nay các Ngài đã về đến nước Trời bình an. Các Ngài đã nhìn đúng mục tiêu cuộc đời: Chúa là đường dẫn đưa về cuộc sống bất diệt.

Sống theo đường Chúa đi là bất chấp gian nan khổ cực. Có quá gian lao khổ cực mới tới vinh quang. Thánh giá đi trước ngày phục sinh khả hoàn. Sau những giây phút đau thương trên thánh giá, Chúa sống lại vui mừng hân hoan. Người tôi trung của Ngài không có đường nào đi, ngoài đường khổ giá gian truân.

"Lạy Chúa, trên đường đời lắm nỗi gian truân,
Con trăm mình niềm vui thể trần, quên ân tình Ngài thương ban phát.
... Lạy Chúa, xin cho con bước đi với Ngài,
Xin cho con cùng vác với Ngài,
Thập giá trên đường đời con đi.
Lạy Chúa, xin cho con đóng đinh với Ngài,
Xin cho con cùng chết với Ngài,
Để được sống với Ngài vinh quang"
(Lm. Văn Chi, Con đường Ngài đã đi qua). ■

XUÂN GIẢI HÒA

Mai Đức Vinh

Ngày đầu năm chúng ta thường cầu chúc 'Xuân mới an bình, vui tươi và hạnh phúc' cho bà con thân quen, bạn bè, cho Dân Tộc và cho Giáo Hội. Nhưng, tôi nghĩ, trước hết chúng ta còn phải cầu chúc và cố gắng gầy tạo sự an bình, vui tươi và hạnh phúc cho gia đình, giữa vợ chồng và con cái nữa. Đây là việc làm ưu tiên và căn bản.

Tôi nói như vậy, vì tôi nhớ đến một câu chuyện trong gia đình của một cursillista, mà tôi xin phép viết lên chia sẻ với quý anh chị buổi đầu Xuân Kỷ Hợi.

Anh T. bốn mươi tuổi và chị V. vừa mừng sinh nhật 36 tuổi tháng 10.2018. Anh chị thành hôn đã 14 năm và có hai con, một trai 12 và một gái 10 tuổi. Cả hai vợ chồng sống đạo tốt, nhưng mới chỉ mình anh dự khóa Cursillo. Anh đi làm bình thường, đồng lương đủ nuôi sống gia đình, và còn bảo đảm cho ông bà ngoại mới được bảo lãnh từ Việt Nam qua. Tóm lại đây là một gia đình công giáo hạnh phúc.

Nhưng rồi một chuyện xảy ra làm cho chị V. giận anh T. hai tháng chưa hết : Một hôm anh T. chở chị bạn độc thân, cùng làm trong một hãng về nhà xem CD trình diễn văn nghệ của giáo phận Quy Nhơn từ Việt Nam mới gửi qua. Lúc đó chị V. vắng nhà. Rồi chẳng biết từ đâu, chị V. biết được câu chuyện. Không cần hỏi đầu đuôi, chị V. nổi cơn ghen, quát tháo trong nhà cả một buổi tối. Anh T. thanh minh, nhưng chị V. không thụ lý. Hai đứa nhỏ tiu nghỉu, ông bà ngoại rầu rĩ. Chị V. chuẩn bị bữa cơm như thường lệ, nhưng không ngồi ăn chung với gia đình... Bầu khí gia đình nặng nề...

Dù chỉ là một chuyện trong lành và vô tình, anh T. cũng nhận ra đây là một kinh nghiệm sống. Anh phân bua, giải thích cho chị một lần, rồi cũng yên lặng. Không nói thêm với chị một câu nào... Nhưng anh cầu nguyện và cố gắng sống vui vẻ, bình thản với mọi người, nhất là với hai con nhỏ.

Anh cầu nguyện mỗi ngày xin Chúa giúp anh hòa giải với vợ anh và, như vậy đem lại niềm vui cho cả gia đình, nhất là trong buổi đầu năm mới sắp tới. Anh đau khổ, thấy hai đứa con vô tội, chỉ thăm lặng chơi với nhau chứ không hồn nhiên, vui nhộn với bố mẹ như trước nữa. Ông bà ngoại cũng ít nói và nét mặt không vui...

Ơn Chúa đã giúp anh T., cho anh có một sáng kiến mới chuẩn bị Tết Mậu Tuất sắp đến. Anh T. lau chùi nhà, rửa sạch chân nến, bình hoa và lư hương. Anh thay toàn bộ hoa nến mới, trông vừa đẹp vừa hoành tráng. Đặc biệt, anh mua cây đào rất đẹp để ở

phòng khách... Nhìn ngắm cây hoa đào tươi mơn mướt, ông bà ngoại tấm tắc khen. Hai em bé cũng chạy đến quần quít với ông bà ngoại và cả với anh T. Chúng trầm trồ khen màu hoa đào sặc sỡ, lá cây đào xanh mướt... Bầu khí vui vẻ này đã làm thay đổi chị V. Nỗi giận hai tháng đột nhiên biến mất. Chị ngưng gói bánh tét, chạy đến đặt tay trên vai anh T. rồi ghé sát vào tai hoan hô sáng kiến của anh T. Anh T. cảm thấy nhẹ nhàng trong tâm hồn, quay lại hôn chị một cái ...

Thế là ơn Chúa đã thắng, niềm vui và an bình ngày Xuân mới đã trở lại, chan hòa trong gia đình. Hai đứa con, chơi xa xa, nhìn thấy ba mẹ làm hòa, liền chạy lại hôn hờ, đưa hôn ba đưa hôn má, cả gia đình quây quần lấy nhau trong niềm vui khôn tả. Ông bà ngoại từ phòng bước ra đúng lúc. Hai cháu chạy ùa lại ríu rít kể cho ông bà nghe...

Chưa phải là ngày Tết, nhưng gia đình anh T. và chị V. dùng bữa cơm tối thật ngon miệng, thoải mái còn hơn bữa cơm ngày mùng một. Ông ngoại ít nói nhưng nét mặt tươi hẳn lên, còn bà ngoại cứ xoa đầu hai cháu nhỏ và nói 'mừng lắm cháu hỉ, cảm ơn Chúa nhiều nhiều...'. Giờ đọc kinh tối cả bốn người lớn và hai cháu nhỏ đều luân phiên dâng lên Thiên Chúa và Đức Mẹ những lời tạ ơn và cầu xin bình an, vui tươi và hạnh phúc cho ga đình.

Ngồi nghĩ lại, anh T. cảm nghiệm rõ ràng về sức mạnh của lời cầu nguyện. Chỉ Chúa mới uốn thẳng được những con đường cong. Anh cảm tạ Chúa không ngại và coi Tết Mậu Tuất là 'Xuân Hòa Giải của gia đình anh'.

Ở thành phố này, ông T., người Pháp gốc Hoa, là một trong những bác sĩ hiếm hoi mà bệnh nhân đến khám không cần lấy hẹn. Vì thế phòng mạch của ông lúc nào cũng đông khách, cho dù ông nổi tiếng là ‘khám bệnh thần tốc’ : chỉ cần năm mười phút là xong một ca bệnh ! Thỉnh thoảng ông lại còn bắt bệnh nhân chờ ông điện thoại về nhà để...canh chừng mấy đứa con nhỏ ! Khi đang nóng sốt, đau bụng, cảm cúm nặng, ai cũng bằng lòng chấp nhận tất cả những điều kể trên để khỏi phải chờ lấy hẹn lâu lắc mới được định bệnh và có toa mua thuốc. Trong phòng chờ đợi vào giờ cao điểm không còn ghế trống, và lâu dần như một truyền thống, ai bước vào cũng đều có một câu hỏi : « - Xin

lỗi, ai là người đến trước tôi ? », rồi sau đó thì yên tâm tìm chỗ ngồi - nếu có - để đọc sách báo, lướt điện thoại, hoặc ngủ gà ngủ gật cho qua thời gian (trung bình phải mất trên dưới một tiếng chờ đợi)...

Đầu mùa đông năm nay tôi bắt buộc phải ‘đi thăm bác sĩ’. Trong số hơn chục người ngồi sẵn, trước tôi là một ông gốc Phi Châu to lớn như hộ pháp nhưng mặt mũi vui vẻ, hiền lành. Khoảng năm phút sau, một ông người Hoa (tôi quen mặt vì ông làm việc trong một siêu thị Á Đông gần đó) hé cửa, thò nửa người vào và hỏi ‘câu thần chú’ quen thuộc « - Ai là người sau cùng ? ». Ông gốc Phi Châu đưa tay lên, ông người Hoa gật đầu nói : « - Tôi chờ bên ngoài ». Gần nửa tiếng sau ông ta mới trở lại, và lần này ông đi chung với bà vợ. Ông nói một tràng tiếng Hoa với bà và kèm theo cử chỉ nên ai cũng hiểu ra, lúc này ông đến ‘giữ chỗ’ dùm cho bà, rằng bà hãy chờ ông gốc Phi Châu khám bệnh xong thì đến lượt mình, rồi ông hối hả bỏ đi ngay. Bà vợ - mặt son má phấn diêm dúa, mái tóc nhuộm chỗ nâu chỗ vàng - khúm núm ngồi xuống dãy ghế trước mặt tôi. Sau khi thấy có bệnh nhân vừa từ phòng khám bước ra, bà ra dấu ngay cho người đàn ông gốc Phi Châu ! Ông mỉm cười chỉ một vòng phòng chờ đợi và đưa 10 ngón tay lên, nghĩa là ông còn phải chờ thêm 10 người nữa ! Bà ngỡ ngác không hiểu, áp úng gì đó trong miệng rồi đứng lên, hùng hổ rút ngay điện thoại ra gọi. Giọng bà to khỏe, sang sảng với những tràng tiếng Hoa nổ giòn (như pháo Tết đầu năm !), phủ lấp cả cái không gian yên tĩnh này giờ. Nét mặt bà cau có, thay đổi từng hồi theo cuộc điện đàm, chắc chắn là bà đang mắng ông chồng sao lại lấy cho bà...thế chót ! Là người Á đông thứ nhì lẫn vào các bệnh nhân, tôi hơi chột dạ vì thái độ thiếu văn minh lịch sự của bà. Bất chợt bà cúp điện thoại, ngồi phịch xuống, rồi đưa mắt nhìn tôi, cái nhìn van lơn tội nghiệp. Bà

hỏi một câu gì đó, khi tôi lắc đầu ra dấu không hiểu tiếng Hoa, bà cười gượng gạo : « - Việt Nam ? » rồi thu người lại im lìm, nhưng đôi mắt cứ chăm chăm dán chặt vào cửa phòng khám bệnh. Bỗng dung tôi thấy thương cho bà, vì những ánh mắt bất bình đang dồn hết về phía bà, có người không cần dấu cái lắc đầu ‘chịu thua’ ! Đành rằng thái độ ôn ào, ‘náo loạn’ của bà từ nãy giờ là không thể chấp nhận được, nhưng tôi hiểu, rào cản của ngôn ngữ bất đồng có thể đưa đẩy con người vào những tình huống dở khóc dở cười, nên tôi mỉm cười trấn an bà...

Sau khi đã cầm được toa thuốc trong tay, tôi đang nhanh bước tới pharmacie thì có điện thoại của bà hàng xóm gốc Sri Lanka gọi. Sau tiếng ‘Allo’, bà nói liền một hơi : « - Nhà bà có ngập nước trong bếp không ? ».

Tim tôi thót lại, trước khi ra khỏi nhà tôi đã cẩn thận xem lại lửa nước trong bếp rồi mà ? ! Tôi lo lắng hỏi : « - Bà thấy nước tràn ra từ nhà bếp của tôi à ? ». « - Không, nhưng ở chỗ rửa chén của nhà tôi, nước không chảy được ! Tôi mệt quá bà ơi, vì tôi phải tát nước từ sáng đến giờ ...». Lần này bà chêm cả tiếng Anh lẫn vào tiếng Pháp. Tôi hú hồn và hiểu ngay vấn đề (tuy tiếng Pháp của bà chưa đến mức căn bản, nhưng tôi đã quen trao đổi với bà nên thường đoán được 70 % ý bà). Thì ra bà muốn hỏi « - Nước trong bồn rửa chén nhà bà có thoát tốt không ? ». Tôi trút một hơi dài nhẹ nhõm, nhưng trong lòng vẫn còn khó chịu vì bà đã làm tôi đau tim mấy giây, rồi tôi kiên nhẫn ‘tìm chữ’ bày cho bà vài cách làm thông chỗ nước nghẹt...

Tối đến, lên giường nằm dỗ giấc ngủ, tôi cứ suy tư nghĩ ngợi hoài về hoàn cảnh của hai người phụ nữ gốc Á Châu mình đã tiếp xúc. Họ cũng là con, là vợ và là mẹ như tôi, cũng loay hoay hằng ngày trước bao khó khăn để chu toàn bổn phận với gia đình, nhưng sự bất đồng ngôn ngữ khiến đời sống của họ gặp những khó khăn mà tôi may mắn thoát khỏi. Nhờ Ôn Chúa, khi sang tới Pháp tôi đã có sẵn chút vốn liếng về ngoại ngữ đủ giúp tôi bươn chải nơi xứ người. Rồi bất chợt những trao đổi trong buổi họp Trường Huấn Luyện lại mở ra trong trí tôi một trong những ý nghĩa của Lòng Thương Xót, theo chương ba của « Tông Huấn Gaudete et Exultate » :

« Lòng thương xót có hai mặt. Nó liên quan đến việc chia sẻ, giúp đỡ và phục vụ người khác, nhưng nó cũng bao hàm sự tha thứ và thông cảm » (số 80).

« Chia sẻ và tha thứ là chiếu tỏa trong cuộc sống chúng ta một chút phản chiếu sự hoàn hảo của Thiên Chúa, Đấng trao hiến và tha thứ vô lượng. [...] Thước đo mà chúng ta dùng để cảm thông và tha thứ cho

Lòng Thương Xót

người khác sẽ được Thiên Chúa dùng để tha thứ cho chúng ta. » (số 81).

Tôi còn nhớ các anh chị có mặt trong buổi họp ấy đã trao đổi nhiều về vấn đề làm thế nào để thể hiện cho đúng Lòng Thương Xót đối với những người sống vất vưởng ngoài đường, khi tiền nhận được họ đều dành để uống rượu rồi say xỉn suốt ngày ! Trường hợp của tôi thì khác, và Chúa Thánh Thần đã soi sáng, dẫn dắt cho tôi biết cảm thông, tha thứ cho những người làm tôi không vui, trước khi tôi biết mở lòng tìm hiểu hoàn cảnh nào đã đưa đẩy họ làm những việc ấy. Để tôi càng thêm tâm tình ngợi khen và tạ ơn Chúa vì đã Ngài xót thương cho con người bé nhỏ, bất tài là tôi, khi tôi vẫn thường vấp phạm cái tội ngạo mạn xem mình hơn kẻ khác ! Tôi cũng hết lòng cảm ơn cha linh hướng về đề tài cha đã đề nghị cho THL học hỏi trong niên khóa này ; cảm ơn những người bạn cùng đồng hành với tôi trong sứ mạng làm muối làm men âm thầm, trước khi có thể là ánh sáng soi dẫn cho tha nhân con đường đến với Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa, thay vì luôn thích ‘tỏa sáng’ ở mọi nơi và mọi lúc ! Ước mong mỗi ngày mới trước mặt sẽ đem lại cho tôi thêm nhiều bài học hữu ích về Tin-Cậy-Mến, nhờ vào những phương pháp mà PT Cursillo công hiến cho các cursillistas là Hội Nhóm, Trường Huấn Luyện và các đại hội Ultreya./

De Colores

Đầu năm 2019

một thành viên của THL

HỌC TÔNG HUẤN

Chúa nhật ngày 10/03/2019, Trường Lãnh Đạo của Phong trào tại Paris và vùng phụ cận đã kết thúc học hỏi về Tông huấn Hãy Vui Mừng Hoan Hỉ do ĐGM Gioan Đỗ Văn Ngân dịch. Tông huấn có năm chương, mỗi tháng chúng tôi nghiên cứu một chương, lần lượt có tựa đề như sau : *Ơn gọi nên thánh – Hai kẻ thù tinh vi của sự thánh thiện – Trong ánh sáng của vị Tôn sư – Vai đặc tính của sự thánh thiện trong thế giới hôm nay – Cuộc chiến đấu thiêng liêng, tỉnh thức và phân định.*

Theo Cha Linh hướng, khi chúng tôi học xong nên viết một bản tóm lược về Tông huấn, dĩ nhiên trên mạng có nhiều trang đã đăng một bản tóm lược, nhưng nếu chúng tôi tự làm lấy sẽ có nhiều hữu ích hơn. Các anh chị khác thì tôi không biết, riêng tôi tự biết mình không đủ khả năng làm công việc ấy. Tôi không nghĩ rằng học xong là chấm dứt, vì nếu không còn lại gì để đem ra thực hành thì thật là vô ích, do đó, tôi xin chia sẻ một số ghi nhận và cảm nghiệm của mình.

Ngay buổi đầu, chúng tôi đã nhận thấy Tông huấn này thật là tuyệt vời, dễ đọc dễ hiểu, và như được gửi cho từng người (ĐGH dùng ngôi thứ hai số ít). Dù năm tháng đã trôi qua, bây giờ tôi vẫn nhớ một trong các lời khuyên của ĐGH ở chương I là mỗi người nên thánh qua các cử chỉ nhỏ nhoi hàng ngày và theo cách thế sao cho mọi sự ta làm đều có ý nghĩa Tin mừng. Đối với tôi, tuy bề ngoài có vẻ dễ, nhưng thực tế lại rất khó, khi tự xét mình tôi thấy từ trước tới nay tôi chưa làm như vậy, tuy nhiên, tôi muốn cố gắng đem thực hành lời khuyên ấy, cụ thể là nhớ buổi sáng thức dậy tôi dâng ngày cho Chúa, buổi tối trước khi ngủ, tôi dành ít phút để xét mình.

Tôi cũng thấm thía thí dụ của ĐTC về một người phụ nữ cảm thấy chút lo âu, nhưng rồi nhớ đến tình thương của Đức Trinh Nữ Maria, chị lấy tràng hạt ra và cầu nguyện với lòng tin. Mỗi khi lần chuỗi Mân Côi, tôi lại nhớ đến ý tưởng này và thấy mình cầu nguyện sốt sắng hơn trong đức tin. Dần dần tôi cảm nhận khi lần chuỗi là tôi đang thực hành ba nhân đức Tin, Cậy, mến. Điều này dễ hiểu vì có tin, có yêu, có cậy trông và đặt niềm hy vọng nơi Chúa và Đức Mẹ, tôi mới lần chuỗi cầu xin. Tôi càng vững tin hơn, trong phần kết luận Tông Huấn của chương V, ĐGH viết « Trò truyện với Mẹ, chúng ta được an ủi, được giải thoát và được thánh hóa. Mẹ không cần chúng ta nhiều lời, Mẹ không cần chúng ta cố gắng quá nhiều để giải thích cho Mẹ những gì đang xảy ra trong cuộc sống mình. Chúng ta chỉ cần thăm thì, lặp đi lặp lại : « Kính mừng Maria ... ». Thật là khích lệ biết bao !

Tôi được khích lệ lần chuỗi Mân Côi. Tôi được khích lệ cố gắng nên thánh nhờ Mẹ Maria, như Mẹ đã sống các mối Phúc Thật của Chúa Giêsu cách không ai sánh bằng , chắc chắn Mẹ sẽ giúp chúng ta trên con đường nên thánh. Tám mối Phúc là trọng tâm của Tông huấn được ĐGH trình bày trong chương III. Tám mối Phúc tuy nhiều, nhưng suy nghĩ kỹ sẽ thấy các mối Phúc liên quan mật thiết với nhau, dù chỉ sống tập trung vào một mối, cũng sẽ dễ dàng sống các mối Phúc khác.

Đức Giám mục Delville ở Liège đã tóm tắt Tông huấn như sau : « Sự thánh thiện, cho ai ? tại sao ? đó là gì ? cách nào ? và khi nào ? ». Năm câu hỏi là năm chìa khóa ứng với mỗi chương của Tông huấn, đúng là bậc thầy đã tóm tắt một cách đặc biệt, nhờ đó, chúng ta có thể có cái nhìn khái quát về Tông huấn. Chương II với câu hỏi « tại sao ? » giúp tôi chú ý tới kẻ thù của sự thánh thiện nằm ngay trong con người của tôi, chứ không phải kẻ thù khách quan của hai tà thuyết Ngộ đạo và Pelagiô.

Vài hàng chia sẻ không thể nói ra được cái hay, cái sâu sắc của Tông huấn, nhất là những điều cụ thể hữu ích cho từng người. Ước mong mỗi người chúng ta đọc trực tiếp Tông huấn Hãy Vui Mừng Hoan Hỉ.

Mt Vũ ■

Tác động thầm lặng

Sau buổi họp PT/Cursillo ngày 23-09-2018 tại giáo xứ VN Paris, nghe những lời chia sẻ của các anh chị K.37 & 38, về đến nhà xem trong bài báo cũng có những lời chia sẻ của các AC K.37 & 38 làm tôi nhớ lại khóa học của mình. Cho tôi được đôi lời chia sẻ dù có muộn còn hơn không.

Cuối tháng 6 năm 2012, tôi được rửa tội, quá cận kề ngày khai giảng K.31 nên mãi đến tháng 04 năm 2014, anh Hiện là khóa đàn anh « cũ sì » trong PT, tay cầm tờ giấy đến nói với tôi : « năm nay PT có tổ chức Khóa Ba Ngày anh có tham dự không, tôi giới thiệu với PT ? ». Tôi còn đang phân vân, vợ tôi liền nói : « Đi đi cho biết thêm đạo với người ta, việc nhà em lo hết ». Tôi chấp nhận liền vì đó là « lệnh ». Tôi điền ngay vào giấy giới thiệu và trao anh Hiện chuyển đến PT.

Mỗi người một tánh - người động, kẻ tịnh - tôi thuộc về « động » có chút gì đó « không bình thường » nên hôm nhập khóa quả là lo lắng trong lòng. Anh Hiện an ủi nói với tôi yên chí đi, có gì anh giúp cho. Tạ ơn Chúa trong ba ngày thuận thảo tốt đẹp. Trong thời gian học, Chúa ban đến tôi ba người bạn là ba linh mục và tôi có xung tội với một linh mục.

Khi mãn khóa về đến nhà trong đầu còn văng vẳng những lời giảng tuy không rõ nét. Hằng ngày tôi có những cử chỉ khác

lạ hơn ngày thường. Thường hay đứng nơi bàn thờ Chúa để cầu nguyện, vài lần vợ thấy vậy mới nói : « anh làm chuyện gì tội lỗi lắm sao mà cầu xin Chúa tha tội ? ». Rồi sau vài lần bắt gặp lại nói : « Ngắm hoài vậy, xem Chúa với Đức Mẹ có thay áo choàng mới hay sao ? ».

Những sự việc như vậy là Chúa tác động trong tôi mà tôi nào có hiểu. Gần một tháng sau, tôi chợt nhận ra có cái gì đó thay đổi nơi tôi, thì ra là sự tác động thầm lặng đến từ Thiên Chúa.

Trước kia, vừa cầu nguyện, đọc kinh, lần chuỗi (10) khoảng mười phút. Nhờ sự tác động của Chúa, tôi bớt « động », cầu nguyện dài hơn, đọc thêm kinh, lần chuỗi đến 50 có khi hơn thế nữa, số lần đọc kinh, lần chuỗi cũng tăng theo.

Tôi đi trợ tá liên tiếp hai khóa, tâm hồn tĩnh lặng lại rất nhiều và nhờ ơn Chúa tôi quen biết, vừa cũ vừa mới, hơn một trăm anh chị em trong tình thân thiện. Tạ ơn Chúa !

Một ngày nào đó « thẳng cẳng xuôi tay » (lẽ dĩ nhiên hai mắt nhắm lại) còn được hơn một trăm anh chị em cầu nguyện cho mình đó là hồng phúc.

Trong bài hát « Gặp gỡ Đức Kitô » thật sự « biến đổi cuộc đời mình », « nảy sinh tình đệ huynh ». Thân chào đoàn kết gia đình Cursillo. Amen.

Một cursillista K.33 ■

Ủng hộ Phong Trào

Chị Mai Hương (Bi)	50,00 €
AC Huỳnh Văn Diếp	100,00 €
Đóng góp dịp Tết Cursillo	274,00 €
Liên nhóm Bi	200,00 €
Chị Ngô Thị Lợi	20,00 €
Chị Trần Thị Phương Viên	20,00 €
Chị Nguyễn Thị Kim Ngân	30,00 €
Chị Đoàn Thị Thuần	20,00 €
Chị Nguyễn Thị Dung	20,00 €
Chị Kim Anh Sawaya	50,00 €
Chị Thái Thị Nguyên	30,00 €
Chị Phạm Thị Hoa	100,00 €
Chị Đỗ Thị Tuyết Sương	100,00 €
Anh Nguyễn Tuân	20,00 €
Chị Maria Thảo Hiền	50,00 €
Chị Phạm Công Sửu	50,00 €
Chị Kim Anh (k36)	50,00 €
Chị Agnès Trần Thị Vân	100,00 €
Chị Quý (Lille k4)	20,00 €
AC Trần Khắc Đạt	30,00 €
Chị Nguyễn Elisabeth	50,00 €
Anh Nguyễn Đình Chiêu	50,00 €
Anh Lê Đình Thông	50,00 €
Anh Trần Văn Cảnh	20,00 €
Bán thức ăn dịp 25/11	30,00 €
Bán thức ăn hộp	36,00 €
Bán tôm dư 2 Khóa	30,00 €
Ủng hộ Ultreya 25 năm PT	670,00 €
Chị Bi	20,00 €
Chị Vinh	20,00 €

Ngày 16.07.2018.

Thật là tuyệt vời khi con nhận ra rằng từng bước, từng bước Chúa dẫn dắt con đi.

Năm 2014, Ngài bắt đầu đánh thức con qua tác động của đứa em trai. Con bắt đầu đến với Mẹ Maria qua việc lần chuỗi Mân Côi - đến với Chúa Giêsu qua việc suy niệm về cuộc đời trần thế của Ngài.

Sau hai năm, đời sống tâm linh của con dần dần thay đổi, và bắt đầu dạy cho hai đứa con của con biết lần chuỗi. Cũng từ đó, con biết tạ ơn Chúa qua việc xin lễ cầu cho các linh hồn ; xin lễ tạ ơn và xin bình an cho gia đình. Đến tháng 3 năm 2017, con bắt đầu gia nhập Hội Mân Côi do linh mục Philip Phan Hân tại Los Angeles chứng nhận.

Ngày 20.07.2018.

Lâu nay, con chỉ biết xin lễ cầu cho các linh hồn trong gia đình thôi. Bây giờ, mỗi khi hay tin có một linh hồn vừa được Chúa gọi về, là con liền xin lễ cầu nguyện cho họ. Con cũng thường xuyên xin lễ tạ ơn và cầu bình an, vì con nhận ra rằng những gì con có được ngày hôm nay đều là do Chúa thương ban - và con có nhiệm vụ phải tạ ơn Ngài.

Ba ngày tham dự khóa Cursillo càng giúp con cảm nhận sâu xa Tình Yêu của Chúa dành cho con. Con nhận ra mình quá bé nhỏ, quá tội lỗi, mà Chúa đã thương và đụng chạm đến con khi con tiến đến gần bên Thánh Thể Ngài. Lúc đó, con cảm thấy mình rất gần với Chúa - cảm giác này con chưa từng có trước đây, mặc dù con đã nhiều lần tham dự những buổi cầu Thánh Thể ở nhà thờ gần nhà. Gần bên Chúa, con thấy mình thật ấm áp, quá hạnh phúc khi

được Chúa yêu thương.

Sau khóa học, mọi người chia tay nhau. Con cảm thấy tất cả như một gia đình, mặc dầu trước đó 3 ngày, tất cả đều xa lạ đối với con, vậy mà giờ đây lại gần gũi như anh chị em một nhà. Và con đã bật khóc khi nói các chị trợ tá rằng « em chưa bao giờ có được cảm giác này trong đời ! »

Mất năm ngày qua Paris dự khóa, con trở về với vài thay đổi trong cuộc sống : trước đây, con chưa bao giờ cầm viết để ghi lại cảm xúc của mình, nhưng hôm nay, cảm xúc lại dâng trào khi nhớ lại những ngày trong khóa học- thúc đẩy con mạnh dạn cầm bút để viết lên những suy tư và cảm nhận của mình.

Con bắt đầu vào internet để đọc

Chạm chững theo Thầy

tìm hiểu thêm về phong trào cursillo, về Ultreya và tầm quan

trọng của việc tham gia các sinh hoạt của phong trào sau này. Con đọc nhiều hơn về đời sống và gương sáng của các Thánh. Lâu nay, con chỉ thích nghe thôi, nhưng từ nay, con cố gắng đọc và tập viết lại cảm nghiệm của mình sau những bài đọc.

Trong công việc làm, con có sở trường và thích sắp xếp, điều động công việc - con chỉ lo làm, chứ ít nói - chỉ biết lắng nghe và thực hành theo sự hiểu biết của mình.

Con bắt đầu sắp xếp lại thời gian sinh hoạt trong ngày : dành buổi sáng khi tinh thần sáng khoái, không vương bận để đọc kinh, cầu

nguyện và học đạo. Nhớ lại, lúc xưa, con chỉ đọc kinh như con vẹt vào buổi trưa và tối, trong lòng chẳng hiểu được bao nhiêu, mà lại mau quên nữa chứ.

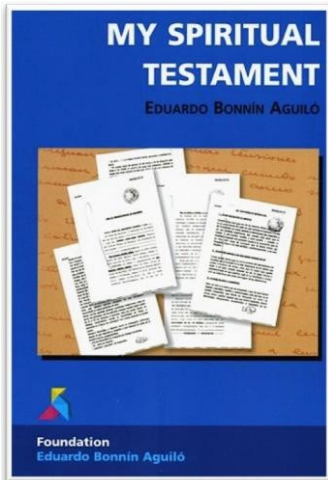
Ngày xưa, con không bao giờ hiểu được là tại sao các linh mục, tu sĩ lại có thể hy sinh và dâng hiến cả cuộc đời duy nhất của mình cho Chúa ? Giờ đây, con đã hiểu ra là vì các ngài yêu và muốn đáp lại Tình Yêu của Thiên Chúa dành cho mình. Con cũng vậy, dù chỉ là một giáo dân bình thường, nhờ tham dự khóa cursillo, con đã cảm nhận sâu xa Tình Yêu của Chúa. Hàng tuần, con dành bốn ngày tham dự thánh lễ. Con bây giờ như một người đang yêu, mong chờ đến gặp gỡ Người mình yêu. Những ngày nhà thờ không có thánh lễ, con cũng đến viếng Chúa Thánh Thể để lắng nghe và trò chuyện với Ngài. Nét mặt hiền từ và đôi mắt đợi chờ của Thầy Giêsu cứ lôi cuốn và thôi thúc con hoài mãi đến hôm nay, con không thể nào quên được.

Tạ ơn Chúa đã ban cho con cơ hội tham dự khóa cursillo 38 này. Cám ơn người chị, cũng là người bạn đã giới thiệu con đến với khóa. Từ nay, con luôn muốn giới thiệu phong trào với tất cả mọi người trong gia đình cũng như những người con quen biết.

Xin Chúa cho Phong trào ngày càng lớn mạnh trong đức tin và lòng mến. Nhờ phong trào, con đã cảm nghiệm được sự hiện diện thật sự của Thiên Chúa trong cuộc sống và tin tưởng rằng Ngài luôn đồng hành với con. Con ước mong sẽ có nhiều người được hưởng niềm hạnh phúc này như con. Xin ban cho con ơn bền đỗ theo Ngài đến cùng trên hành trình Ngày-thứ-tư. Amen.

(Têrêxa Võ thị Cẩm K.38). ■

Di Chúc Tâm Linh Của Tôi (1)

Di sản Lưu Hành Nhờ Tất cả Cursillistas

Eduardo Bonnin là một người lưu trữ cẩn thận các bản sao thư tín, các phiên họp, đàm thoại, các bài chia sẻ, các bài báo, cả của chính ông lẫn những bài ông nhận được.

Trong những chuyến tham quan ngoài Giáo Phận Mallorca (2), ông nhanh chóng nhận ra rằng Đặc sủng mà ông được trao ban đang bị mai một vì mô phỏng, thêm thắt, cắt xén do sự thiếu hiểu biết về tâm tưởng và phương pháp phát sinh từ Đặc sủng. Ông Eduardo bắt đầu du lịch thường xuyên qua tất cả năm châu, kể cả mở Khóa Cursillo tại Châu Phi vài năm trước. Nhóm Lãnh đạo Mallorca đã hỗ trợ những nỗ lực của ông và bắt đầu từ 1994, tổ chức các cuộc họp mặt của Cursillistas quanh thế giới, những người thực sự quan tâm đến việc am hiểu và nhờ đó sống khóa Cursillo chính thống, những gì mà chúng ta được biết đến như là sống Đặc Sủng Nền Tảng.

Những cuộc gặp gỡ này được gọi là Cala Figuera, tên ngôi làng đánh cá nhỏ, nơi Khóa Cursillo đầu tiên được tổ chức trong một căn nhà gỗ nhỏ và đơn sơ bên bờ biển. Họ đặt tên cho những cuộc gặp gỡ này là cuộc Đàm luận Cala Figuera và đã có bốn cuộc đàm luận như thế kể từ năm 1994. Mô tả các cuộc họp mặt này là những cuộc Đàm luận có ý nghĩa trọng đại. Các bài chia sẻ do ông Eduardo và các người lãnh đạo Mallorca khác trình bày đã được diễn tả thông suốt qua Đặc Sủng và tâm tưởng của Đặc sủng. Một số bài chia sẻ được diễn tả bởi các nhà lãnh đạo từ khắp nơi trên thế giới. Ông Francisco Forteza cho những người tham dự biết những Cursillistas đã tham dự những cuộc Đàm luận Đầu Tiên đã được mời đến Mallorca để đàm luận với nhau.

"Trong các cuộc Đàm luận này, chúng tôi muốn thể hiện đúng ý nghĩa của danh xưng: đàm luận. Tôi tin rằng điều đó có nghĩa là cùng nhau đóng góp vào một nguồn chung thực chất của mỗi người, bằng cách chia sẻ sự thật và cuộc sống của mình. Để đàm luận, điều quan trọng là chúng ta đạt đến tình trạng dốc hết tâm can mình ra, để chia sẻ chung với nhau tất cả những gì trong nội tâm của mỗi người. Do đó, đàm luận không phải là để giáo huấn nhưng cũng không phải là để che giấu tài năng của chúng

ta. Tôi tin rằng, không ai có thể đến với những cuộc Đàm luận với ý nghĩ rằng anh ấy hoặc chị ấy nắm giữ chân lý, và đến để dạy dỗ chúng ta. Tôi tin rằng tất cả chúng ta đều khám phá ra lòng nhiệt thành để trở nên người Kitô hữu đích thực và nhờ đó, chúng ta có thể cùng nhau đóng góp về nhiều lãnh vực. Nhưng ở đây, sứ mạng của chúng ta không phải là giáo huấn, làm thầy dạy, mà cũng không phải ngược lại là che giấu những tài năng mà Chúa đã ban cho mỗi người chúng ta, và vì thế chúng ta không nên có mặc cảm ngại ngùng, không muốn đóng góp. Những ai có mặc cảm là mình dạy đời, mặc cảm đó sẽ được loại bỏ vì chỉ có một vị Thầy và Thiên Chúa cũng sẽ loại bỏ bất kỳ mặc cảm e ngại hay tự ti vì tất cả chúng ta đều như nhau và nhờ có Chúa, chúng ta cũng khác nhau. Và chúng tôi muốn đàm luận về các chủ đề liên quan đến Đặc Sủng Hình Thành Khóa Cursillo, vì lý do đó, cuộc Đàm luận được gọi là 'Cala Figuera', xin nhớ rằng Khóa Cursillo đầu tiên (1944) của tất cả các khóa, và các cuộc đàm luận (1994) diễn ra chính vào ngày kỷ niệm thứ năm mươi của khóa Cursillo đầu tiên đó".

Khi ông Eduardo gần đến tuổi 90, ông bắt đầu tổng hợp suy tư và công việc của mình vào một tài liệu mà ông gọi là Bản Di Chúc Tâm Linh. Đây là Ý Muốn Cuối Cùng và là Di chúc của ông Eduardo. Trong trang mở đầu, ông viết:

I. LÝ DO CỦA BẢN DI CHỨC:

"Tôi thật tâm tin rằng một trong những tài sản lớn nhất mà tôi sở hữu là kiến thức về những gì bao gồm trong các Khóa học về Kitô Giáo, cũng như Phong trào do các khóa học tạo nên. Và tôi biết bằng thực nghiệm tạo nên mỗi giai đoạn của Phong trào: Tiền Cursillo, Khóa Ba Ngày Cuối Tuần và Hậu Cursillo cùng hoàn tất mục đích của Cursillo, mỗi giai đoạn đáp ứng với độ chính xác của thời gian tiến đến với mục tiêu của Phong trào, mục tiêu đó không gì khác ngoài việc cố gắng loan báo Tin Mừng Phúc Âm cho càng nhiều người càng tốt, và nhất là những người xa cách Chúa nhất ("Người xa cách")."

II. TRÁCH NHIỆM PHÂN MINH ĐỐI VỚI HẬU THẾ

"Như tôi đã đề cập, kiến thức về "Hội Học Kitô Giáo" là tài sản quan trọng nhất mà tôi sở hữu. Vào thời điểm thực hiện bản di chúc, tôi nghĩ rằng điều tốt nhất tôi có thể truyền lại cho những người đến sau tôi là để lại văn bản

ghi rõ chi tiết Phong trào này bao gồm những gì, mục đích của nó và các mục tiêu Phong trào cần đạt được”.

III. BẰNG CÁCH CẢNH BÁO NHỮNG THỦY THỦ

“Lý do của lời cảnh báo này đối với những thủy thủ (những người trong ban phục vụ con thuyền Cursillo) là Khóa học đã được chứng minh từ khi thành lập vào năm 1944, - để họ có thể trung thành với mục đích mà Khóa Cursillo theo đuổi và mục đích đó được di tặng, dự tính, cầu nguyện và thiết kế cho họ - tôi muốn tin với thiện ý rằng đã vài lần - họ đã bị qua mặt, bị vô hiệu hóa, bị bắt ép hoặc bị cắt xén bản chất làm mất hiệu năng, chắc chắn là bởi những người có thiện chí và thậm chí những người này có thể tin rằng làm như vậy là họ đã tạo một món quà cho Thiên Chúa và cho Khóa Cursillo”.

“Tuy nhiên, có nhiều lý do nghiêm trọng để tin rằng có nhiều cách giải thích, thay đổi, tái cấu trúc, cập nhật và cắt giảm đã được thực hiện với ước mong sử dụng Khóa Cursillo. Đôi khi điều này thậm chí còn được thực hiện với mục đích cắt giảm, với mong muốn lôi kéo được sự chú ý về một thứ gì đó mà họ cho là có thể giúp họ nổi bật trong con mắt người đời là ngoan đạo mà thường là mất gốc và thiếu óc sáng tạo”.

Trong 2 năm qua, Cursillo Hoa Kỳ, với sự hỗ trợ của cấp lãnh đạo Giáo phận Mallorca, đã xem xét bản Hướng Dẫn Từng Bước của Khóa trường(3) để chuẩn bị giới thiệu trong Phong trào. Bản Hướng Dẫn Từng Bước của Khóa trường bao gồm Lịch trình của Khóa Ba Ngày(4) và 16 Phụ bản(5) làm sáng tỏ và giúp hiểu sâu hơn tất cả những gì có liên quan đến Khóa Ba Ngày Cursillo. Văn Phòng Điều Hành Quốc Gia (Điều Hợp Viên Miền) sẽ cung cấp các buổi hội thảo về việc thực hiện Từng bước trong các buổi gặp gỡ Miền mùa xuân 2019. Một khi các hội thảo này hoàn tất, Văn Phòng Điều Hành Giáo Phận cũng sẽ cung cấp cùng một hội thảo cho Phong trào Giáo phận.

IV. TRUNG THÀNH VỚI PHƯƠNG PHÁP: TIỀN CURSILLO, KHOÁ BA NGÀY CUỐI TUẦN VÀ HẬU CURSILLO

Bản Hướng Dẫn Từng Bước của Khóa trường với các Phụ bản đã được gom vào bản Di chúc Tâm linh của ông Eduardo. Trong Di chúc tâm linh của mình, ông Eduardo nói:

“Lãnh trách nhiệm này, tôi sẽ trình bày chi tiết trong một tài liệu riêng, Từng bước, Hội Học Kitô Giáo là gì và những tài liệu kèm theo (các Phụ bản).”

Thật không may, ông Eduardo đã qua đời trước khi dự án này hoàn thành. Nhóm lãnh đạo Mallorca đã quyết

định không trì hoãn việc in bản Di Chúc Tâm Linh Của Tôi và do đó, bản di chúc được in mà không có các tài liệu Từng Bước liên quan đến Khóa Ba Ngày Cuối Tuần. Điều này sẽ được hoàn tất trong các bản in trong tương lai của Bản Di Chúc Tâm Linh của ông Eduardo.

Phong trào Cursillo Hoa Kỳ đang cố gắng hoàn thành sứ mệnh mà chúng tôi đã được Hội đồng Giáo Hoàng về Giáo Dân mời gọi, *“Hãy Hiểu Đặc Sủng của Phong trào quý vị bằng cách nghiên cứu tâm tưởng và bài viết của Người Sáng Lập ra tổ chức”*, (lời của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II trong thông điệp gửi cho các tổ chức của Giáo Hội).

Người ta dự đoán rằng một số phong trào có khả năng chống lại những gì họ cho là thay đổi đối với những gì họ biết và yêu thích. Nội dung của bản Hướng Dẫn Từng Bước của Khóa trường không phải là những đổi thay, chúng luôn luôn là Tâm tưởng, Bản chất, Mục đích và Phương pháp của Cursillo mà ông Eduardo Bonnin đã cầu xin, nghiên cứu, làm việc và cầu nguyện một lần nữa. Đó là công việc suốt đời của ông, di sản của ông.

“Người thừa kế hợp pháp Di chúc [di sản] của ông Eduardo Bonnin là bất cứ ai thể hiện sự nhiệt tình của họ ‘vâng’ theo lời mời mẫu mực mà Cursillos đề xuất.”

Quá trình đã bắt đầu để ông Eduardo được phong chân phước, một phần của thủ tục cuối cùng để được tuyên thánh. Khi điều này xảy ra, hàng giáo phẩm soạn một lời nguyện chính thức để được sử dụng khi tìm kiếm sự cầu bầu của vị thánh liên hệ, ông Eduardo Bonnin, cầu thay cho chúng ta. Những thẻ cầu nguyện này có sẵn qua Nhà sách trên trang mạng của Văn Phòng Cursillo Quốc gia.

Nhiều Cursillistas trên khắp thế giới rất phấn khởi và hạnh phúc khi biết ông Eduardo đã được chấp nhận vào tiến trình này. Vị sáng lập của riêng Phong trào chúng ta, người đàn ông khiêm nhường đến từ Mallorca, người đã nhận được Đặc sủng của Cursillo vào đầu năm 1940 và đã cống hiến cả cuộc đời cho mục tiêu của mình, đang trong quá trình trở thành một vị thánh! Nếu chúng ta phấn khởi và hạnh phúc về sự thật này, thì cũng đủ để ăn mừng và cầu nguyện cho nỗ lực này trở thành hiện thực, khi đó chúng ta hẳn hoan hỉ vì ông đã để lại di sản cho chúng ta. Như ông đã nói trong Di Chúc Tâm Linh của mình:

“Tôi thật lòng tin rằng một trong những tài sản lớn nhất mà tôi sở hữu là kiến thức về những gì mà Hội Học Kitô Giáo bao gồm, cũng như Phong trào do Hội Học tạo nên”.

Trong đời sống riêng tư của chúng ta, khi người nào mà chúng ta biết qua đời, nếu họ yêu chúng ta đến mức để lại một phần di sản của họ cho chúng ta trong di chúc và

di chúc cuối cùng của họ, chúng ta rất khiêm tốn, vinh dự và biết ơn. Món quà để lại cho chúng ta được trân quý, có giá trị và chiếm một vị trí đặc biệt trong gia đình của chúng ta hoặc được đầu tư cẩn thận để giữ gìn món quà quý giá này. Nó trở thành một gia bảo, một báu vật, được bảo quản cẩn thận và được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Bản Hướng Dẫn Từng Bước của Khóa trường là một phần của di sản của Eduardo đối với chúng ta, Di chúc Tâm Linh, Di chúc của ông: đó là tài sản quý giá nhất ông sở hữu mà ông có thể để lại cho chúng ta.

Chúng ta hãy trân quý di sản của ông, Đặc sủng của Cursillo, mà ông đã giao phó cho chúng ta chăm sóc. Chúng ta hãy giữ gìn sự tinh khiết của Đặc sủng. Chúng ta phải là người giữ ngọn lửa Cursillo để vinh danh ông Eduardo, nhưng trước hết, chúng ta hãy là những người tham gia biết tri ân về món quà mà Chúa Thánh Linh đã ban cho chúng ta qua ông Eduardo Bonnín.

Tất cả chúng ta hãy trân quý những gì mà ông Eduardo để lại cho chúng ta, chúng ta hãy tiếp tục công việc mà ông bắt đầu nhờ nguồn cảm hứng của Chúa Thánh Linh, và chúng ta hãy tôn quý ký ức của ông bằng cách lắng nghe những lời ông nói, được hướng dẫn bởi sự khôn ngoan của ông và theo bước chân của ông. Chúng ta hãy nhận ra Vị sáng lập, chúng ta hãy trân quý Đặc Sủng Nền Tảng và nhận biết dấu chỉ của thời đại dưới ánh sáng của Đặc sủng!

Lạy Thánh Phaolô, Quan Thầy Phong trào Cursillo, cầu cho chúng tôi! Lạy Đức Mẹ Guadalupe, bản mạng của châu Mỹ, cầu cho chúng tôi! Ông Eduardo Bonnín, xin cầu thay cho chúng tôi!

Bản dịch tiếng Việt của Tom Trần,
PT Cursillo TGP St. Paul
Minneapolis,
MN-US TXT 10/3/2019

- 1 EDUARDO BONNÍN, *My Spiritual Testament*
- 2 *Majorca*
- 3 EDUARDO BONNÍN, *Three Day Cursillo Step by Step Rector's Guide*
- 4 *Schedule of the Three Days Cursillo*
- 5 EDUARDO BONNÍN, *Three Day Cursillo Step by Step Rector's Guide, APPENDIX*

Nhớ về một mùa hè

Có một mùa hè đã để lại cho tôi bao kỷ niệm đáng nhớ và nối dài sau đó là những hoạt động của một giáo dân bình dị như tôi.

Đã hẳn, trong chúng ta ai chả từng đọc Kinh Thánh còn hiểu hay không, hiểu đến đâu còn phụ thuộc vào suy nghĩ và trình độ của mỗi người. Mở sách kinh ra, lời Chúa được thể hiện bằng những ngôn từ từ từ hơn 2000 năm trước trên một mặt phẳng. Những Thánh thư, những dụ ngôn có những ý nghĩa sâu xa, lắng đọng chúng ta chỉ hiểu theo suy nghĩ hạn hẹp và chủ quan của mình...

Mùa hè năm 2011, sau khi theo học khóa 30 Cursillo, Kinh Thánh đã dựng lên trước mắt tôi một "khối 3D" hoàn hảo trong không gian 3 chiều: Sùng đạo, Học đạo và Hành đạo. Hai điều răn cơ bản cho người công giáo là Kính Chúa và Yêu Người đã được gói gọn trong phương châm của mỗi cursillista: "Tay níu Chúa, tay nắm anh em". Kinh Thánh với tôi giờ đây không còn là một mớ lý thuyết cất dấu trong đầu mà được chia sẻ trong những đại hội Ultreya hoặc những buổi họp nhóm...

Năm đó, sau khi tôi dự khóa 3 ngày về, có vợ chồng anh bạn lại nhà chơi. Chị vợ có hỏi tôi:

- Có mấy người cứ vận động em ghi danh theo học khóa 3 ngày Cursillo, em còn đang phân vân vì công việc nhà bừa bộn, các cháu còn nhỏ. Mà sau khi học xong, anh thấy thế nào?

- Chị sẽ bước vào một không gian muôn màu, muôn sắc. Chị sẽ có một đại gia đình thương yêu nhau như ruột thịt. Kỳ diệu lắm.

Bà vợ tôi đưa chị xem cái đĩa có ghi Lời Chúa mà tôi được nhận sau khóa học. Chị đọc và sùng sốt nói:

- Chúa biết và dặn dò anh những điều sâu kín vậy sao?

Vì là bạn thân nên chị biết phần nào những suy nghĩ của vợ chồng tôi.

Năm sau, chị có tên trong danh sách theo học khóa nữ.

Nguyễn Đức Thiệp ■

ĐÁP TRẢ ÂN TÌNH

*Ơn lành con nhận đã lâu,
Hôm nay chia sẻ, khắc sâu trong lòng.*

Tôi dự khóa ba ngày vào năm 2005, ngày thứ năm được CHÚA chinh phục, qua bài hát *Hành trang người trẻ*, những câu ca ngợi làm tim tôi thổn thức "hành trang con mang theo đầy đau buồn của thế giới... về nhà CHÚA đi về nhà CHÚA đi..." như lời mời gọi, năn nỉ, van xin thiết tha: "con ơi, về bên CHA đi con" tôi cảm nhận sự van xin tha thiết của CHÚA, không phải lụy tình mà là sự cho đi tất cả, không còn giữ lại một chút gì. Khi bé tôi giữ đạo chỉ sợ xuống hoả ngục, chứ không thấu hiểu có NGƯỜI dám hiến cả mạng sống vì yêu tôi, vẫn luôn hằng mong mỏi, mỗi mòn đợi chờ ngày trở về của tôi, nhưng tôi vẫn còn đâu đó, vô tình hay hữu ý không hề hay biết, thế mà NGƯỜI vẫn cứ đợi chờ ba mươi năm chứ đâu phải ít (1975_2005), nếu như người bạn đời của tôi thì giỏi lắm cũng chỉ đợi ba năm, đã quá đủ cho một tình yêu chân thật và chưa chắc dám hiến mạng sống vì yêu tôi.

Cảm nhận được tình yêu của CHÚA, nhưng tôi không biết diễn tả thế nào, chỉ biết thầm thì: "CHÚA ơi, CHÚA quá tuyệt vời, con muốn biết thêm về NGÀI", ở thời điểm đó chưa có Internet, tôi nhận được ngay từ cô em bên VN gửi cho cô em dưới Bordeaux những CD của cha Khảm, vì tò mò tôi mở nghe thử hết đĩa thứ nhất, tay tôi lại tự động nghe đĩa thứ hai và cứ thế tôi đã nghe trọn bộ giáo lý cho mọi người, gồm 26 đĩa tôi thờ nhẹ nhõm: "CHÚA đã nhận lời". Cha liên kết kinh thánh với cuộc sống hàng ngày rất chặt chẽ, lập trường vững chắc của cha nghe thật lôi cuốn, tôi tiếp ngay bộ nguồn gốc Giáng Sinh, xong qua mùa vọng, sang mùa chay, rồi đến bộ gia đình cuối là bộ kinh thánh 100 tuần. Tôi nghe ngấu ngiến ngày đêm, như thể đã bị bỏ đói lâu ngày, phải tâm hồn tôi quá nghèo nàn, khô cằn mà tôi nào có hay, trước kia thú vui giải trí của tôi là truyện là phim, nay tôi không còn tha thiết nữa, giờ đã biết tìm hướng đi cho đời sau và đã biết tìm đến NGƯỜI vì yêu tôi chịu chết, sau khi nghe một cách ngấu ngiến các CD tôi đã hiểu được một cách tổng quát. Tình yêu THIÊN CHÚA dành cho tôi nói riêng và nhân loại nói chung, quá cao trọng chẳng hạn đơn giản như 10 điều răn, mà trước kia tôi thấy toàn chuyện cấm đoán, đã có lần người bạn ngoại đạo chia sẻ: "*minh cũng muốn vào đạo Công giáo để khi đám cưới, được cử hành hôn lễ trong nhà thờ thật đẹp thánh thiện và rất sang nữa, nhưng thấy cấm đoán nhiều điều quá nên mình sợ*" khi đó tôi còn không hiểu thấu đáo, lấy đâu chia sẻ cho người bạn. Giờ tôi đã được soi sáng để hiểu vì sao CHÚA chết, chỉ vì muốn con người được tự do, hai chữ tự do là điều quý trọng nhất của con người, với 10 điều CHÚA đã dùng hết hai điều về xác thịt, hai điều về tiền bạc, CHÚA không muốn chúng ta làm nô lệ cho xác thịt và tiền bạc, chứ CHÚA nào có cấm đoán gì chúng ta đâu. Còn 7 mối tội đầu cũng thế, từ đây sinh ra đủ mọi thứ chuyện trên đời, nhớ khi bé học để rước lễ lần đầu, tôi đã học thuộc lòng như con kéc, không ngờ đây lại là con đường CHÚA vạch ra một hướng đi quá rõ rệt, KHIÊM NHƯỜNG chớ KIẾU NGAO, RỘNG RÃI chớ HÀ TIỆN... v... v... CHÚA còn dạy thế nào để trở thành một người khôn ngoan, mới nghe tôi thấy quá tuyệt vời, nên tò mò tập mở kinh thánh, thấy ngay trong huấn ca chương đầu tiên 1*kính sợ CHÚA 2*kiên nhẫn 3*tự chủ 4*ngay thẳng, điều thứ 2 thấy vậy mà khó thực hiện, vì phải lựa đúng thời điểm mới đem lại kết quả tốt.

Lần đầu tiên tôi nghe kinh thánh một cách vội vã, vì có những khúc mắc

sau khi dự khóa và cũng muốn hiểu biết thêm về CHÚA thế nào, tôi thấy cần phải nghiền ngẫm thêm Kinh Thánh, vì thấy tất cả những sự việc xảy ra ngoài đời đều có câu trả lời nơi đây. Nhờ phong trào tôi đã nhận ra được những ơn lành CHÚA ban, như chúng ta có NGƯỜI CHA chung là VUA TRÊN CÁC VỊ VUA, mẫn khóa Cha còn trao SỰ VỤ LỆNH như nhận được mệnh lệnh của CHÚA, làm LÍNH của NGÀI, nói theo đường tâm linh hay như đường lối của phong trào thì chúng ta còn được làm TỔNG ĐỒ trong GIÁO DÂN, hơn thế nữa CHÚA vì yêu thương chúng ta đã tự hiến cho tình yêu, nên chúng ta còn được làm NGƯỜI YẾU CỦA CHÚA.

Nhận được những ơn lành trên tôi còn đi tìm kiếm nơi đâu nữa. Từ những cảm nhận sau khi dự khóa ba ngày, tình yêu THIÊN CHÚA cứ lớn dần trong tôi để 10 năm sau 2015 bài ca ngợi CURSILLO TÌNH YẾU được chào đời, được cậu em làm hoà âm nghe cậu chia sẻ bài này có thể ca ngợi nhiều thể điệu, cũng có những bài hát được nhiều thể điệu nhưng rất hiếm, tôi cảm nhận ngay một khi CHÚA đã nhận lời CHÚA sẽ ban những điều tốt lành nhất. Xin ghi lại nội dung bài ca ngợi để cùng chia sẻ với đại gia đình cursillo.

** CURSILLO, con đường tình yêu,
Qua ba ngày, ta hết buồn lo,
Vi CHÚA đến, đến với mỗi người,
Vi CHÚA yêu, yêu ta từng giây,
* Phút ban đầu, con đến với CHÚA,
Thật ngỡ ngàng, CHÚA đã yêu con,
Và gọi con, ban cho ơn lành,
Như hơi thở, nồng ấm tình yêu,
* CURSILLO, con đường tình yêu,
Nay trở về, là ngày thứ tư,
Ta lo gì, có CHÚA đồng hành,
Hãy vui mừng, ta về nhà CHA,
* Hỡi bạn ơi, tay nắm lấy tay,
Về nhà CHA, muôn đời diễm phúc,
Một ngọn nến, NGÀI đã thấp sáng,
CHA vẫn đợi, chúng ta cùng đi.*

"CHA vẫn đợi, chúng ta cùng đi" đối với riêng tôi, như lời đáp trả ân tình NGƯỜI đã vì yêu tôi chịu chết, yêu cả những tội lỗi của tôi. Lạy CHÚA xin cho con luôn bền vững, đáp trả ân tình CHÚA đã trao ban. Con xin cảm tạ CHÚA.

Thương 1850 ■

Dâng Mẹ Mùa Xuân

Xuân về dâng Mẹ Chúaỗi Mân Côi
Cảm tạ ơn Chúa tạo dựng đời
Cho con được sống trong Tình Chúa,
Đẫn chúng con đi đến Nước Trời.

Đẫn chúng con đi về Nhà Chúa,
Đường đi bèo tổ, lấm phông ba
Bao nhiêu cảm dỗ, nhiều đau khổ
Có Mẹ trong đời, con vượt qua.

Có Mẹ trong đời nâng bước con
Bình minh rực rỡ rạng tâm hồn
Mân côi tâm nguyện theo lời Mẹ
Kinh Chúa - Yêu Người luôn sắt son.

Nguyễn Đức Thiệp.

CẦU NGUYỆN

Thời gian qua, ban điều hành PT được tin :

- Cụ François Xavier Phạm Văn Lưu, thân phụ của anh Paul Phạm Phú Thịnh (K.35), và nhạc phụ của chị Élisabeth Phạm Thanh Mai (K.30), đã được Chúa gọi về ngày 30/12/2018 tại Pháp. Hưởng thọ 101 tuổi.

- Anh Phêrô Bùi Công Tính (K.10), chồng của chị Maria Trần Thị Mai Liên (K.9), đã tạ thế ngày 26/01/2019 tại Pháp.

- Cụ Maria Nguyễn Thị Yên, thân mẫu chị Joséphine Hubert Tuyết Lê, đã về cùng Chúa ngày 30/01/2019 tại Việt Nam. Hưởng thọ 84 tuổi.

Trong niềm tin vào Đức Kitô Phục Sinh, nguyện xin cho các linh hồn François Xavier, Phêrô, Maria sớm được đón nhận vào Quê Trời, và gia đình còn ở lại luôn vững vàng cậy trông vào ngày đoàn viên với người thân bên Vị Cha Chung.

TÌNH BẠN

Minh quen nhau đã hơn ba mươi năm. Còn nhớ mỗi duyên kỳ ngộ ngày ấy, chị đã ngỏ lời cùng tôi : " Nói thiệt nha, hồi trước tui ghét...ét chị dễ sợ, nhưng bây giờ...". Ôi trời ! cái âm thanh kéo dài nghe sao 'đã tai' thế ! Nhưng làm sao đây, mỗi người có một phong cách, biết đâu phong cách 'khó ưa' của tôi lại là sự bù đắp của Tạo Hóa thì sao. Vì tôi vẫn luôn tin vào sự công minh của Thiên Chúa

Rồi từ đây mình trở thành đôi bạn thân, dù tâm tính như hai thái cực. Người bạn nhỏ của chị nhút nhát, e dè, với trái tim hay đóng băng nhưng cũng dễ dàng tan chảy. Chị thì ngược lại, dạn dĩ, kiên cường, chịu đựng, nhưng đôi khi cũng dễ rơi nước mắt. Có những lúc lời nói khó nghe của chị khiến tim tôi băng giá, và cứ mỗi lần như thế, nhìn bộ dạng lúng túng cũng như lời thú nhận của chị : « Tui nhà quê, hồng khéo nói... » thì tim tôi lại tan chảy. Mà kỳ thật, sau đó tôi lại cảm thấy thương chị nhiều hơn, thương và cảm thông như những lần trao chị chiếc khăn tay, bởi sức chịu đựng khiến chị rơi nước mắt. Một lần chị trách tôi, « có khả năng mà không mạnh dạn phát huy ». Không biết tôi có nguy biện khi nói với chị rằng, « nơi nhà Chúa, điều quan trọng là chúng ta học hỏi, lắng nghe và thực hành lời Chúa để trau dồi nhân đức. » Tôi không nghĩ việc dẫn thân phục vụ là việc người khác, nhưng điều đó còn tùy thuộc vào khả năng và ơn gọi của mỗi người, bằng cách này hay cách khác, có thể là sự tham gia khi cần thiết vào một giáo-xứ hay cộng-đoàn bé nhỏ nơi mình cư ngụ, miễn sao mình cảm thấy có tác dụng và hợp với khả năng của mình. Chị cũng đừng cảm thấy mặc cảm vì mình không giúp được gì cho những anh chị em khác, vì cầu nguyện sẽ là điều mà mọi người có thể làm. Lời cầu nguyện vừa là khí giới vừa là quà tặng. Sẽ là khí giới, khi chúng ta cần cầm lấy để chiến đấu với sự sa ngã do mất lòng tin hay do tính hư tật xấu. Sẽ là quà tặng khi chúng ta chân thành nguyện cầu cho nhau, nhất là cho những anh chị em đang dẫn thân vì tinh thần phục vụ hay vì đức vâng lời.

Tình bạn chúng mình như thế đó ! Từ tâm tính đến tư tưởng cho dù có khác biệt, nhưng đã bao năm qua, chúng ta cùng đồng hành một cách tốt đẹp nơi nhà Chúa, điều mà chị vẫn thường quả quyết và kết luận là chị tin vào sự quan phòng của Thiên Chúa.

Nhưng chị nè, định luật sẽ không thay đổi, nên dòng đời cứ mãi trôi. Đôi khi tôi trầm nghĩ, sẽ tới một lúc nào đó, trong chúng ta, ai sẽ là người nói câu « ghét...ét chị quá, sao lại khiến tôi phải đọc hành từ đây ! ». Lúc đó, mình nhớ kéo dài âm thanh nghe cho 'đã tai' nha chị. Có lẽ người bạn nhỏ của chị hay suy nghĩ mông lung, xa vời quá, vì hiện tại chúng ta vẫn đang vui sống những ngày bình an thanh thản trong sự Công minh - Quan phòng và Thánh ý Thiên Chúa, phải không chị, người bạn thân của tôi ?

(EN # K.23) ■

Chị rất xinh đẹp, nữ sinh một trường trung học có tiếng tại VN, con gái cưng trong một gia đình trung lưu. Chị không thiếu gì cả ngoài việc học vấn, vì chị không có khiếu...học, các em của chị đều qua mặt chị về vấn đề này. Nhưng đối với gia đình, con gái đẹp như chị chỉ cần có một tấm chồng tốt đốn về là đủ rồi. Được nuông chiều như vậy cho nên cả ngày chị không làm gì cả, chỉ đi ra đi vào chăm lo sửa soạn sắc đẹp của mình.

Chị lập gia đình trước 1975, rồi theo chồng về miền xa xôi làm ăn. Com không lành, canh không ngọt, chị quay về nhà cha mẹ, và hai năm sau chị may mắn được gia đình lo cho chị đi ra nước ngoài. Chị sang Pháp đoàn tụ với em gái, với mong ước sang xứ ngoài chị cũng sẽ có một cuộc sống sung sướng như bên VN, nghĩa là 'ăn không ngồi rồi', có người lo toan mọi sự cho cuộc sống cho mình.

Sự thật lại không như chị nghĩ, vì chị đang là cái gai trong mắt của người em rể. Vợ chồng em chị phải làm lụng quần quật sáu ngày trên bảy, đi sớm về muộn, mà chị thì không giúp được gì, chẳng hạn như làm com, dọn dẹp nhà cửa cho em mình... Thế rồi một hôm, người em vì bị chồng mắng về người chị của mình nên trong cơn nóng nảy đã đuổi người chị ra khỏi nhà. Chị lang thang tìm nhà người bạn để trọ, bắt đầu tìm việc làm, nhanh chóng quen một người để rồi vội vã lấy làm chồng để sang định cư bên Mỹ. Nhưng chị lấy phải một người vô tâm, có bản chất vũ phu. Nhiều lần chị bị chồng đánh chấn thương bất tỉnh phải vào nhà thương điều trị. Đau khổ quá chị đành phải ly dị với chồng và một mình ở vậy nuôi con. Con chị lớn lên trong hoàn cảnh tương tàn của gia đình, thấy tận mắt sự vũ phu của cha mình, và khi lớn lên không được sự giáo dục tốt, đâm ra hư hỏng không chịu học hành, lâm vào con đường thuốc phiện và nhậu nhẹt. Chị khuyên bảo nó thì cũng bị nó đánh. Có lần chị bị con hành hung nặng đến nỗi chuyện được đưa ra tòa xét xử, nhưng vì thương con nên chị dấu diếm sự thật để cho con khỏi bị án.

Trước cuộc sống bị chồng đánh, bị con đánh, chị rất khổ tâm, chỉ biết đi Nhà Thờ cầu xin Chúa đoái hoài thương xót cho thân phận chị, thương cho con chị và

cứu nó ra khỏi vũng lầy tội lỗi. Nhưng Chúa ở đâu, có lắng nghe lời chị nài xin hay không? Thập giá cuộc đời chị quá nặng so với sức chịu đựng của chị từ 40 năm nay... Gặp lại chị, tôi không thể ngờ được chị thay đổi quá nhiều, chị gầy ốm xanh xao yếu đuối, nhưng tôi làm thế nào để giúp chị bây giờ, ngoài những lời ủi an! Tôi thật bất lực trước nỗi thống khổ của chị, chỉ biết cầu nguyện và cầu nguyện không ngừng cho chị, cầu xin cho chị đừng bị con đánh đập nữa, cầu xin cho gia đình chị được Chúa chúc phúc, cầu xin Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp che chở cho chị, cầu xin Chúa giàu lòng thương xót giúp cho thân phận yếu đuối mỏng manh của chị.

Bây giờ, chị đã từ già cõi đời, ra đi một mình không thân nhân bạn bè bên cạnh, hẩm hiu như cuộc đời của chị. Tôi đã khóc thật nhiều cho nỗi bất hạnh của chị, nỗi đắng cay mà chị đã bao nhiêu năm trời gồng gánh. Thật buồn khi nghĩ đến thân phận cô đơn của chị, phải chịu đựng bao nhiêu năm gian truân đau khổ. Rồi tôi lại nghĩ đến cuộc đời của chính mình, cũng đã từng ba chìm, bảy nổi, chín cái lênh đênh, nhưng tôi có may mắn hơn chị là đã nhận biết sự hiện diện và quan phòng của Thiên Chúa trong cuộc đời mình nhờ vào PT Cursillo. Những giọt nước mắt và nỗi niềm riêng của tôi đã có nơi trao gửi, và tình bạn của những anh chị em trong nhóm đã giúp tôi thay đổi cách nhìn những khó khăn của đời mình trong chấp nhận và tín thác.

Lạy Chúa... Trong Mùa Chay Thánh này, con cầu xin cho người người biết xót thương và sưởi ấm cõi lòng nhau. Xin cho kẻ khốn khổ biết tìm kiếm ánh mắt yêu thương của Chúa. Xin Chúa là Cha từ ái, giàu lòng thương xót, biến đổi thế giới nên đầy yêu thương tha thứ và bình an. Xin ban cho mỗi người chúng con thêm sức mạnh tâm hồn, để mỗi người chúng con có khả năng thực hiện các nghĩa cử bác ái xứng đáng đẹp lòng Chúa. Xin giúp chúng con đừng đi sai lạc đường lối mà Chúa đã vạch ra cho chúng con. Cuối cùng, xin Chúa đón nhận người bạn của con về hưởng hạnh phúc vĩnh viễn nơi Nước Trời./.

MA/VTT – Mùa Chay 2019 ■

Chị

Tôi đã thấy...

Chúa nhật 25 tháng 11 năm 2018, tại Giáo Xứ Việt Nam Paris đã long trọng tổ chức chương trình kỷ niệm 25 năm Hồng Ân (1993-2018) mà Phong Trào đã lãnh nhận từ lúc được thành lập, nhờ vào sự trợ giúp tận tình chu đáo của PT Cursillo VN tại Mỹ, đến những năm chập chững tự bước đi vững vàng hơn, và cái mốc quan trọng nhất của sự trưởng thành này là khi PT « đem chuông đi...gióng xứ người » qua việc mở hai khóa 27 và 28 tại Wernau, Stuttgart (Đức quốc). Tuy thời gian chuẩn bị khá gấp gáp vì trong năm có chương trình mở hai khóa 37-38 vào tháng bảy 2018, nhìn chung ngày hội lớn của tuổi 25 PT Cursillo Việt Nam Âu Châu đã để lại nhiều kỷ niệm đẹp trong lòng người tham dự. Riêng với tôi, dù thời gian mấy tháng thấm thoát trôi qua thật nhanh, trong tâm tưởng tôi vẫn còn vương vấn những tâm tình sâu lắng qua nhiều điều « mắt thấy tai nghe »...

Tôi đã thấy thật nhiều nụ cười rạng rỡ không bao giờ thiếu được trong những lần hội ngộ của PT, dù thời gian xa cách nhau tính bằng năm tháng, hay chỉ mới chia tay nhau mấy ngày. Những nụ cười đó rất... tình, cái « Tình Cursillo » đặc biệt, khó diễn tả. « Tình Cursillo », một tình cảm xuất phát đơn sơ, chân thật từ tâm thức của người môn đệ Đức Kitô, được tôi luyện theo ngày tháng qua những phương pháp của PT, được chuyển tải từ một trái tim nồng ấm yêu thương, chan hòa sự cảm thông và muốn chia sẻ vui buồn với những người chung quanh. Bước đến với nhau, ai nấy cũng dễ dàng bỏ lại không gian bên ngoài những ưu tư lo lắng của riêng mình, để niềm vui chung được vương tròn, trọn vẹn.

Tôi đã thấy sự nhiệt tình đáng nể phục của các nhóm ở tỉnh xa, trong đó có các cursillistas của những khóa 'xa xưa', nay nối kết lại với PT tại Paris để chúc mừng tuổi 25 của nhau, và cũng

(Hành Trình 25 năm)

để 'hộ tống' các cursillistas 'em út' vừa mới tham dự hai khóa của tháng bảy 2018. Nhìn các chị trang phục áo dài rực rỡ, mùa thu Paris thoáng lạnh chợt biến thành mùa xuân bát ngát sắc hoa ! Ngoài tiếng cười, giọng nói ai cũng âm vang sự triu mến, thân thiện, cho dù mới gặp nhau lần đầu, hay lâu năm quá nên không còn nhận ra bạn xưa. Trước sự quý mến, quyến luyến của các anh chị, tôi cảm thấy mình có chút hổ thẹn, vì tôi luôn có dịp tham gia hội nhóm, Trường Huấn Luyện, Ultreya, không phải di chuyển vất vả xa xôi mà cũng nhiều lúc...trễ nãi hay lười biếng khi âm đầu số mũ !

Tôi đã thấy sự khiêm tốn của cha Giuse Trần Anh Dũng, linh hướng mới của PT, qua cử chỉ dịu tay Đức Ông Giuse Mai Đức Vinh đến ghế ngồi sau bàn thánh vì Đức Ông tới trễ vài phút sau khi thánh lễ bắt đầu, hay lúc cha nhường phần cắt hai ổ bánh sinh nhật - thật to và thật đẹp - cho Đức Ông Vinh và cha Gilbert Sang, giám đốc GX. Đó là một hình ảnh cụ thể và sống động nói lên được tinh thần làm muối men, làm ánh sáng mà vị linh hướng PT đã đi tiên phong để các cursillistas noi theo.

Tôi đã thấy những gương mặt quen thuộc lâu nay vắng bóng trong các sinh hoạt của PT, vì tuổi đã cao, hay sức khỏe kém, hoặc hoàn cảnh gia đình không cho phép thường xuyên dẫn thân phục vụ. Chính sự khó khăn, những mái tóc bạc phơ, những bước chân chậm chạp đó lại là một trong những nhắc nhở tôi đừng nản chí, không nên dừng lại chỉ vì một vài điều không như ý. Bên

canh đó còn có những anh chị thường rất 'thầm lặng', ít khi mạnh dạn chia sẻ hành trình ngày-thứ-tu, hay tự nguyện dẫn thân vào các công tác của PT. Tuy vậy, tôi được

biết họ luôn trung thành với ơn gọi riêng của mình trong gia đình, với láng giềng, ở những môi trường thích hợp với khả năng riêng của mỗi

người. Tôi luôn quý mến sự hiện diện âm thầm mà cần thiết của các anh chị ấy. Tôi cũng hình dung ra những cursillistas lão thành, đang cùng hiệp thông với PT để vui mừng cho ngày hội lớn, nơi đó vắng bóng hình, nhưng không thiếu lời kinh nguyện và nhịp đập yêu thương của mỗi trái tim...

Cuối cùng, **tôi đã thấy LÒNG THƯƠNG XÓT của Thiên Chúa** dành cho con cái mình. Mặc dù chúng tôi đã vấp phải nhiều khó khăn, hạn chế, sơ sót trong công việc tổ chức ngày hội 25 năm, chúng tôi lại có được vinh dự đón tiếp Tân Tổng Giám Mục Giáo Phận Hà Nội, Đức Cha Giuse Vũ Văn Thiên, đến chủ tế thánh lễ tạ ơn, bên cạnh các cha, các thầy linh hướng. Với dáng vẻ hiền hòa, nhân ái, rất gần gũi với giáo dân, ĐC đã ân cần nhắc nhủ các cursillistas về ơn gọi thánh hóa bản thân và giúp người khác được thánh hóa theo phương châm của PT Cursillo « tay nắm Chúa, tay nắm anh chị em ». ĐC nhấn mạnh « người cursillista phải là chiếc cầu nối từ Chúa Giêsu đến tha nhân, như cành nho gắn liền với thân nho, và từ đó truyền nhựa sống thiêng liêng cho những người chung quanh ». « Nắm tay Chúa » là gặp gỡ Chúa thật sự, có được trái tim, gương mặt, cái nhìn, bàn tay, đôi chân của Chúa Kitô. ĐC Giuse cũng xin PT Cursillo Việt Nam Âu Châu cầu nguyện cho PT Cursillo tại quê nhà vừa mừng 50 năm thành lập.

Để khép lại tâm tình chia sẻ này, tôi xin mượn lời của anh Nguyễn Minh Dương - đại diện cho BDH PT Cursillo Việt Nam Âu Châu - gửi đến Đức Cha Giuse Vũ Văn Thiên và các cha, các thầy đồng tế vào cuối thánh lễ: « Vào lúc này đây chúng con cảm nhận được Tình Yêu Thương và sự Hiệp Thông thật sống động. Nhờ vào vòng tay của Thầy Chí Thánh và Mẹ Giáo Hội, cũng như tinh thần oai phong của các thánh tử đạo VN đã dám « **Sống vì Yêu - Chết Vì Yêu** »... Nguyện xin cho những bước chân sắp tới của mỗi thành viên đều biết đặt vào dấu chân yêu thương của những người đi trước in hằn trên hành trình khai phá, và sẽ tiếp tục để lại nhiều dấu chân tông đồ, không quản ngại đường xa, bằng phẳng hay gập ghềnh, vì đích tới là điều tuyệt hảo có giá trị hơn mọi của cải quý báu trên thế gian này :

TÌNH YÊU THIÊN CHÚA

(K.7) ■

JOURNAL

PHONG TRÁO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Thông báo

1/ Các anh chị cursillistas nào muốn nhận tin tức của PT, và bản tin điện tử, hay báo tờ gửi qua bưu điện, xin liên lạc với chị Ngọc Cương qua email :

lienlac.cursillo.auchau@outlook.fr.

*2/ Thời gian gần đây, thông tin gửi đến các địa chỉ điện tử "**yahoo**" thường bị trả lại. Vì thế xin các anh chị nào đang sử dụng địa chỉ **yahoo** và không nhận được thường xuyên tin tức như trước liên lạc sớm với anh Nguyễn Minh Dương (*mduongn@gmail.com*) để anh báo lại với chị Ngọc Cương.*

3/ Xin các anh chị vui lòng thông báo cho nhau trong nhóm, liên nhóm, những tin tức sinh hoạt, hay chuyện vui buồn trong đại gia đình Cursillo, để tránh tình trạng trực trực nói trên.

Chân thành cảm ơn sự thông cảm và sự tiếp tay của các anh chị, để chúng ta tiếp tục nắm tay nhau tiến bước trên hành trình ngày-thứ-tư trong Tình Chúa và tình bạn quảng đại luôn mãi.